

§ 6.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som i Følge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da den ved Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 210 af 14. September 1923 paa Grundlag af den gældende Lov anviste Fremgangsmaade til at skaffe Aldersrentenyderne kontante Midler til Betaling af Brændsel, nemlig maanedlig Tilbageholdelse af en Del af Aldersrenten til samlet Udbetaling paa een Gang, ikke kan anses fyldestgørende, og da man iøvrigt finder, at der udover den faste Aldersrente bør ydes Aldersrentenyderne et særligt Beløb til Indkøb af Brændsel, har man udarbejdet nærværende Lovforslag, der tilsigter at hjælpe Aldersrentenyderne til Brændsel i den kommende Vinter.

Angaaende Virkningerne af Lov Nr. 454 af 3. December 1923, ved hvilken der for Vinteren 1923—24 meddeltes Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til at yde Aldersrentenydere, der ansaas for trængende dertil, Brændsel efter nærmere angivne Regler, skal man oplyse, at Loven er anvendt af ca. 1 230 af Landets 1 353 Kommuner, og at Loven har medført en Udgift af ca. 2 186 000 Kr., hvoraf Statskassen i Medfør af § 2 vil komme til at udrede 500 000 Kr.

Efter en af „Det statistiske Departement“ foretagen Beregning kan Lovforslaget antages at ville medføre en Udgift af ca. 5 500 000 Kr., hvoraf Staten vil komme til at udrede ca. 3 200 000 Kr., Kommunen ca. 2 300 000 Kr.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Medens det efter Loven af 3. December 1923 var Kommunalbestyrelsens Skøn, der

var afgørende for, om Brændselshjælp skulde ydes den enkelte Aldersrentenyder, foreslaas det nu, at enhver, der oppebærer Aldersrente udenfor kommunale Aldersdomshjem, skal have Ret til et særligt Beløb udover den faste Rente til Indkøb af Brændsel. De anførte Beløb er de samme, som foresloges i det i Folketinget den 22. November 1923 ad privat Vej fremsatte Forslag til Lov om Ændring i Aldersrenteloven.

Til § 5.

I Modsætning til, hvad der bestemtes i den oftnævnte Lov af 3. December 1923, hvorefter Udgiften til Brændselshjælpen afholdtes endeligt af Opholdskommunen, efter at Staten havde refunderet $\frac{1}{4}$ for hele Landets Vedkommende dog ikke over 500 000 Kr., foreslaas det nu i Lovforslagets § 5, at Udgifterne skal afholdes efter de samme Regler, efter hvilke Udgifterne i Henhold til Aldersrenteloven udredes, saaledes at Forsørgelseskommunen, saafremt Aldersrentenyderen ikke er forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen, afholder tre Fjerdedele af Udgifterne og Statskassen derefter syv Tolvtedele af Kommunernes Udgifter.

Endvidere foreslaas det, at Aldersrentelovens Bestemmelser om Erstatnings- og eventuelt Strafansvar for uberettiget oppebaaret Aldersrente gøres anvendelige, ogsaa forsaavidt angaar uberettiget oppebaaret Brændselshjælp, ligesom det foreslaas, at Aldersrentelovens Regler om Regnskabsaflæggelse og Afgørelse af Uenigheder mellem Kommunerne finder tilsvarende Anvendelse ved nærværende Lovforslag.